

B O A R D O F S T U D I E S
NEW SOUTH WALES

2003

**HIGHER SCHOOL CERTIFICATE
EXAMINATION**

Modern Hebrew Continuers

**(Section I — Listening and Responding
Part A and Part B)**

Transcript

Familiarisation Text

- שלום. שמי אביבה דורון. אמרו לי בלישכת העבודה להתקשר אליך בקשר למשרת מזכירה.
- יפה, האם תוכלי לבוא לראיון?
- בוודאי. תקבע לי, בבקשה, יום ושעה.
- ביום שני הבא, בשעה עשר בבוקר, יהיה לך נוח?
- כן. בסדר גמור.
- רשמתי לפני: אביבה דורון, יום ב' 3/1, שעה 10:00. להתראות אביבה.
- תודה.
- תודה, אשמח מאוד לראות אותך במשרדי, להתראות.
- להתראות.

Section I — Listening and Responding

Part A

Question 1

ערב טוב מאזינים יקרים. כאן דינה שמואלי איתכם בתכנית 'פתוח לכל' מדי שבוע. ברצוני להעלות את הבעיה הבאה:

אנשים רבים טוענים שהעישון מזיק לבריאות ולכן אסור לפרסם סיגריות.

נכון שיש סכנה בעישון סיגריות, אך אם מדברים על סכנות יש עוד הרבה דברים שאסור לפרסם: צריך להפסיק לפרסם משקאות חריפים, אסור לפרסם גם חמאה, ציפס ושוקולד. אין לפרסם מקומות נופש בגלל השמש ולא כדאי לפרסם הצעות עבודה ומודעות שידוכים כי הן גורמות למתח.

לכן השאלה אינה אם אסור או מותר לפרסם מה שמזיק לבריאות. יפרסם כל אחד את מה שהוא רוצה לפרסם אבל יחד עם זאת צריך לנסות ולשכנע את הציבור לחשוב על בריאותו.

צריך להסביר את הסכנות בצורה כזאת שתשפיע יותר מהפרסומת.

Question 2

הורים רבים חושבים שילדים קטנים לא מבינים, ולכן בבית אפשר להגיד הכל ולעשות הכל: לריב, לצעוק, לשקר ועוד.

ההורים האלה חושבים, שהחינוך מתחיל ונגמר בבית הספר. הם שוכחים שהרחוב והבית מחנכים לא פחות מהמורה.

הילד לומד משהו מכל שיחה שהוא שומע ומהדברים היום-יומיים שהוא רואה. הילד לומד מההתנהגות של ההורים, ולא מ"המילים היפות" שההורים אומרים לו. צריך לדבר עם הילד, ובעיקר להראות לו דוגמא.

בואו לשמוע הרצאות כאלה ואחרות בנושא "האתגר שבחינוך" מפי פרופסור בר כהן מרצה לחינוך באוניברסיטת תל-אביב. בכל יום שלישי בשעה 7:00 באולם "השלום" באוניברסיטת תל-אביב. הכניסה חופשית.

Question 3

דוד, אני לא יכולה יותר. אני חושבת שמחר אני מודיעה שאני מתפטרת.

מה קרה? חשבתי שאת אוהבת את העבודה שלך.

גם אני חשבתי, אבל מאז שהגיע המנהל החדש הזה, מנילביץ', אני לא יכולה יותר. המצב נהיה בלתי נסבל. איזה בן אדם! הוא סובל ממצבי רוח. יום אחד הוא חביב ואפשר לדבר איתו, וביום אחר פשוט אי אפשר להתקרב אליו.

גם הדרישות שלו גבוהות! הוא אוהב לעבוד מהצהריים עד הערב ואז גם אני צריכה להשאר במשרד.

שלשום היה קונצרט של הפילהרמונית והוא לא נתן לי לצאת מוקדם. אני לא יכולתי יותר והתחלתי לבכות. שאלתי אותו: אתה לא מרגיש שזה לא הוגן? אתה לא חושב שזה מוגזם להתנהג אלי כך? אתה יודע מה הוא ענה?

מה?

תשובה מרגיזה, אבל ממנו אפשר לקבל רק תשובות מרגיזות. הוא אמר "כן אני מסכים איתך".

אז רחל תתפטרי. אי אפשר להמשיך ככה!

Question 4

היום לפני תשע שנים, חתם יצחק רבין, ראש ממשלת ישראל דאז, על הסכם השלום עם ירדן. וכך אמר בנאומו:

אני, יצחק רבין, מספר אישי 30243, רב אלוף במילואים, חייל בצבא ההגנה לישראל וחייל בצבא השלום. אני ששרתתי את מדינת ישראל 27 שנים כחייל, אני אומר לך מלך ירדן, ולכם יידידים אמריקנים, היום אנחנו יוצאים למלחמה שאין בה הרוגים ופצועים, לא סבל ולא דם - זו המלחמה לשלום. זו המלחמה היחידה שתענוג להשתתף בה - המלחמה על השלום.

Question 5

הדובר הראשון בישיבה הוא עוזי ענבר, מרחוב הרצל 13. הוא בעל החנות "עולם הספורט" והוא מדבר בשם בעלי העסקים הקטנים בעיר.

אדוני יושב ראש המועצה, חברי המועצה הנכבדים!

אני תושב העיר כבר הרבה שנים. באתי לדבר הערב על בעיות העיר, מפני שאני חושב שהעיר שלנו מתפתחת יותר מדי מהר. אנחנו גרים כאן כי אנחנו אוהבים את העיר השקטה שלנו. אבל עכשיו יש תוכניות רבות לבנות הרבה בנייני משרדים רבי קומות, קניונים ובנייני מגורים גדולים, ואני חושב שאם לא נשמור על האופי של העיר היא תפסיק להיות העיר שכולנו מכירים.

ואתם חברי המועצה, חייבים לדאוג לכך שמרכז העיר שלנו יישאר מרכז העסקים. כי אם לא תעשו זאת, איזה עתיד צפוי לנו?

תודה.

Section I — Listening and Responding

Part B

Question 6

ידיעה ברדיו

ביום שני הלך יונתן כהן מתל-אביב לים. הוא התכוון להכנס למים ופתאום שמע ילד זועק לעזרה. הוא הבין שהילד טובע. בלי לחשוב פעמיים רץ למים שחה במהירות אל הילד והציל אותו.

אתמול הזמינו את יונתן כהן לטקס בבית העירייה. סגן ראש העיר אמר, שהוא מודה לו בשם הילד והוריו ובשם העירייה, ונתן ליונתן תעודת אזרחות טובה ומעטפה ובה 500 שקלים. יונתן התרגש מאוד.

Question 7

גיל: ערב טוב

לילי: ערב טוב אדוני. אתה לא צריך לשאול שום דבר. אני יודעת בדיוק מה אתה רוצה לשאול אותי. הבית שלנו באמת גדול עם חמישה חדרים שינה גדולים מאוד...

גיל: יפה מאוד אבל...

לילי: בלי אבל! בבית יש מטבח חדש עם קרמיקה מאיטליה.

גיל: קרמיקה מאיטליה? שיגעון!

לילי: על יד הבית שלנו יש הרבה חנויות: חנויות ספרים, בגדים, רהיטים ואפילו חנות וידאו.

גיל: טוב מאוד אבל...

לילי: אתה אוהב אוכל סיני? יש מסעדה סינית על יד הבית. אתה אוהב פיצה? יש פיצריה ליד הבית. אתה אוהב פלאפל? יש פלאפל מצויין ליד תחנת האוטובוס.

גיל: אני אוהב אוכל סיני, פיצה ופלאפל אבל...

לילי: אז מה הבעיה? יש גם בריכה ופארק על-יד הבית יש גם מגרשי טניס, יש הכל אדוני. יש הכל.

גיל: נכון. יש הכל אבל...

לילי: איפה אתה עובד אדוני?

גיל: אני לא עובד אני...

לילי: לא עובד? מה אתה מליונר?

גיל: אני לא רוצה בית.

לילי: אז מה אתה מחפש? ארמון?

גיל: אני לא מחפש ארמון, לא קרמיקה מאיטליה ואני לא מליונר. אני רוצה לדבר עם אורלי. אורלי בבית?

לילי: לא! היא יצאה! חוצפה! להתקשר בעשר בלילה?!